

[Lawaetz]

SF har måske ikke bemærket det uhyggelig store antal konkurser og betalingsstandsninger. Hvorfor er de sket? Ganske enkelt fordi disse virksomheder har tjent for lidt, fordi de har sat priserne ned eller sælger for lidt, fordi de ikke kan konkurrere på prisen. Alt i dette forslag betyder øget besvær og masser af nyt papirarbejde til de i forvejen hårdt plagede erhvervsvirksomheder. Resultatet? Nogle flere konkurser og flere ansatte i den offentlige sektor, i dette tilfælde en væsentlig forøgelse af monopoltilsynets personale.

Monopoltilsynet volder i dag en masse besvær for virksomhederne. Til eksempel har man undersøgt hele brancher. Som det mest hårrejsende vil jeg godt nævne, at man har undersøgt – med stor ulejlighed for virksomhederne – tømrervirksomhederne, der, som alle ved, absolut ikke har noget at lave i øjeblikket, men også de har skullet plages med en grundig undersøgelse.

Men den slags forslag er i virkeligheden ikke noget; man diskuterer kun politisk ideologi. SF tror på et samfund totalt styret af love og bestemmelser, helst alene styret af forbrugeren. Man tror, at alt på den måde vil blive billigere og bedre. Til forståelse af et sådant ønske skal man måske have i baghovedet, at over halvdelen af SFs vælgere kommer fra den offentlige sektor.

Fremskridtspartiets ideologiske opfattelse er heldigvis stik modsat: vi skal spare i den offentlige sektor og lette erhvervslivet for at få flere i arbejde. For at gavne denne for samfundet dobbelte opgave: mindre offentlig sektor og sundere erhvervsliv, ville vi gå meget længere og simpelt hen nedlægge monopoltilsynet.

Vi kan således ikke, hvad man vel heller ikke har forventet, støtte dette forslag, men vi vil behandle forslaget seriøst, som vi altid gerne vil gøre, måske fordi vi ikke synes, at vores alvorligt mente forslag altid bliver behandlet seriøst. Med seriøst mener jeg i dette tilfælde, at vi vil gøre det så lidt skadeligt som muligt, om det mod min forventning skulle lykkes at skabe flertal for dette her.

Lidt interessant var det vel, at socialdemokratiets ordfører, fru Tove Lindbo Larsen, støttede forslaget. Er det en lille del af den politiske pil, vi er ved at se i øjeblikket? Skal man til at gå nærmere til SF? Skal man længe ud til venstre i dansk politik? Det er

sådan set, hvad jeg har fået ud af det, og det synes jeg egentlig er ganske spændende at iagttage.

Hahn (CD):

De to beslutningsforslag fra SF kunne efter min formening være behandlet under ét, men lad os tage ét ad gangen. Uanset hvor stor sympati jeg har for fru Tove Lindbo Larsen, der støtter forslaget, må jeg sige, at centrum-demokraterne siger nej til en skærpe af monopolloven, som det er foreslået her. Vi mener tværtimod, at man måske kunne følge erhvervslivet i, at monopollovgivningen blev mindre indgribende. Jeg kan ikke tilslutte mig hr. Lawaetz' forslag om ophævelse af monopolloven, men vi mener ligesom ministeren, at den gældende monopollov er tilstrækkelig.

Vi går ind for den frie konkurrence, og vi afviser som sagt det foreliggende beslutningsforslag.

Janne Normann (RV):

Det radikale venstre tror heller ikke, det er nogen god idé at skærpe monopolloven som her foreslået af LO og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og nu altså her af SF. Der er selvfølgelig nogle ting, vi gerne vil se på, men i det store og hele anser vi ikke dette for den rigtige måde at ændre monopolloven på, hvis den skal ændres.

Der ønskes en præcisering af lovens formulering; så finansielle forbindelser mellem virksomheder også opfattes som konkurrencebegrænsende. Det er en af de ting, vi vil kigge på, men ikke tror er nødvendig, vel nok næsten lige så lidt, som vi tror på nødvendigheden af at ændre monopoltilsynets sammensætning med en anden fordeling mellem erhvervs- og forbrugerinteresser. Derimod kan det godt være, at vi skal kigge på, om ankenævnets medlemmers muligheder for at have tilknytning til disse interesser nu også er rigtigt udformet.

Monopoltilsynets opbygning foreslås ændret, så regeringen får ledelses- og instruktionsbeføjelser med hensyn til anvendelse af monopolloven. Det er vi absolut imod; det er helt uafhængigt, fordi uafhængighed er af meget stor betydning for institutionens arbejde.